SZKIC BIOGRAFICZNY

Krzysztof Galicki urodził się 10.VIII 1958r. w Oleśnicy Śląskiej koło Wrocławia. Naukę w Szkole Podstawowej Nr. 3 (wówczas im. Karola Świerczewskiego) rozpoczyna w roku 1965. W roku 1973 wstępuje do Liceum Ogólnokształcącego im. Juliusza Słowackiego w tejże Oleśnicy.

Po maturze w roku 1977 rozpoczyna studia na wydziale fizyki teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego. Kończy je pracą magisterską pod kierunkiem profesora Lukierskiego. Jest to praca o nieliniowych sigma-modelach i ukazuje się w prestiżowym piśmie *Physical Review D*. Zaraz po studiach w roku 1982 Galicki rozpoczyna pracę w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego w charakterze asystenta (dziś jest to Instytut Fizyki Teoretycznej im. Maxa Borna).

Rok później pierwsze stypendium naukowe w Stanach Zjednoczonych. Pobyt w instytucie fizyki Stanowego Uniwersytetu Georgii w Athens trwa 9 miesiecy. Po stypendium krótki powrót do Polski, do Wrocławia, ale już w sierpniu roku 1984 ponowny wyjaz do Stanów Zjednoczonych. Tym razem do jednego z najbardziej znanych instytutów fizyki teoretycznej, kierowanego przez laureata Nagrody Nobla profesora C. N. Yanga, mieszczącego się przy Stanowym Uniwersytecie Nowego Jorku w Stony Brook na Long Island. Tam Galicki studiuje fizykę cząstek elementarnych i kwantową teorię pola pod kierunkiem profesora Ročka. Studia doktoranckie zajmują mu tylko trzy lata. Praca doktorska traktuje o supersymetryczny modelach sigma i strukturach kwaternionowych. Ukazuje się jako seria czterech artykułów: dwa w *Nuclear Physics B*, jeden w *Communications in Mathematical Physics* i jeden w *Mathematische Annalen*. Ostatnie lata studiów doktoranckich to zmiana zainteresowań naukowych i przesunięcie się w kierunku klasycznej geometrii różniczkowej i teorii metryk Einsteina – wszystko to pod dużym wpływem profesora Lawsona z Instytutu Matematyki w Stony Brook (praca w *Mathematische Annalen* jest we współautorstwie z Lawsonem).

Zaraz po doktoracie, w roku 1987 Galicki podejmuje pracę na prywatnym uniwersytecie Rice w Houston w Teksasie. Jest tam trzy lata. W międzyczasie, w maju 1989 wyjeżdża na dwa miesiące do jednego z najbardziej znanych instytutów matematycznych Europy, niemieckiego Max-Planck-Insiutute für Mathematik w Bonn (MPIM) kierowanego wówczas przez sławnego profesora Hirzebrucha. To początek bardzo owocnej współpracy z Bonn, w sumie Galicki spędzi tam pózniej prawie dwa lata. W tym mniej więcej czasie następuje oficjalne rozstanie z Uniwersytetem Wrocławskim.

W roku 1990 Galicki zostaje młodszym profesorem (ang. *assistant professor*) na stanowym Uniwersytecie Nowego Meksyku w Albuquerque.* W tym samym czasie wyjeżdża na jeden semestr do Instytutu Studiów Zaawansowanych (Institute for Advanced Studies albo IAS) w Princeton w stanie New Jersey. To jeden z najlepszych instytutów naukowych na całym świecie nierozerwalnie związany z imieniem Alberta Einsteina. Po półrocznym

* Na tym właśnie uniwersytecie pracował zaraz po wojnie jeden z najlepszych polskich matematyków Stanisław Ulam. Ulam pomagal później w Los Alamos przy budowie bomby wodorowej i miał ponoć duży wkład przy rozwiązywaniu pewnych kluczowych problemów.

pobycie w IAS powrót do Nowego Meksyku. W Albuquerque zaczyna sie okres współpracy z profesorem Boyerem trwający do dziś.

W roku 1993 promocja do następnego tytułu profesorskiego (ang. *associate professor*) i ponowny wyjazd do MPIM w Bonn na dwa miesiące. Potem jeszcze jedna dwumiesięczna wizyta w Bonn w lecie 1995 i wreszcie całoroczny pobyt w MPIM w roku 1997. W czerwcu 1996 Galicki jest współorganizatorem sympozjum naukowego w Instytucie Maxwella w Edynburgu a w listopadzie 1997 sesji Amerykańskiego Towarzystwa Matematycznego w Albuquerque. To także jeden z najbardziej owocnych okresów w pracy naukowej. Ukazuje się między innymi zbiorowa praca w bardzo prestiżowym *Inventiones Mathematicae*. W roku 1998 miesięczny pobyt na uniwersytecie "La Sapienza" w Rzymie początkuje trwającą do dziś współpracę z profesorem Piccinnim. W roku 1999 Galicki jest współorganizatorem konferencji naukowej w Rzymie oraz półrocznego warsztatu naukowego w Instytucie Erwina Schrödingera we Wiedniu.

W roku 1999 ma miejsce promocja do ostatniego tytułu profesorskiego w Stanach Zjednoczony (ang. *full professor*). W roku 2000 dwumiesięczny pobyt w Institut des Hautes Études Scientifiques (IHES) w Bur-sur-Yvette pod Paryżem. Tak jak IAS w Princeton oraz MPIM w Bonn jest to jeden z najlepszych instytutów badawczych na świecie.*

W następnych latach Galicki dzieli czas pomiędzy Albuquerque (UNM), Paryż (IHES), Bonn (MPIM), Rzym ("La Sapienza"), Berlin (Humboldt Universität), Wiedeń (ESI) prowadząc wykłady i badania naukowe.

Dziś Galicki jest pełnym profesorem na Uniwersytecie Nowego Meksyku i kierownikiem studiów doktoranckich. Jest autorem i współautorem około 40 prac naukowych w najlepszych periodykach fizycznych i matematycznych. Ma w dorobku prawie 80 wykładów na katedrach uniwesyteckich i w instytutach naukowych calego świata. Jego badania naukowe są finansowane od czasu doktoratu przez bardzo prestiżowe granty rządowe z amerykańskiej *National Science Foundation*. Ze swym długoletnim współpracownikiem Boyerem jest w trakcie pisania monografii o owocach prac badawczych ostatniej dekady. Monografia ta została zamówiona przez prestiżowe wydawnictwo angielskie Oxford University Press. Rok 2004 to czas na następny urlop naukowy bez zajęć dydaktycznych. Galicki spędzi cały ten rok w MPI w Bonn.

Od 1994 Galicki jest obywatelem Stanów Zjednoczonych. W chwilach wolnych od pracy naukowej i wykładów dzieli czas pomiędzy rodzinę rozrzuconą przez los po całym świecie (rodzice Zygmunt i Krystyna we Wrocławiu, siostra Dorota z córeczką Kasią w Australii, żona Rowan w Albuquerque) a wspinaczkę na alpejskie czterotysięczniki z europejskimi przyjaciółmi (Maya). Wielki Kanion i Góry Skaliste w Colorado ceni na równi ze szwajcarskimi Alpami jako cel górskich wypraw. Na codzień najbardziej relaksuje go przepłynięcie paru kilometrów na uniwersyteckim basenie.**

* Jako ciekawostkę można wspomnieć, że instytuty te rywalizują w zatrudnianiu laureatów Medalu Fields'a (to matematyczny równoważnik Nagrody Nobla przyznawany na międzynarodowych kongresach matematycznych co cztery lata). Dziś IAS ma pięciu medalistów (Bombieri, Bourgain, Deligne, Voevodsky, Witten), IHES trzech (Connes, Kontsevich, Lafforgue), a MPIM jednego (Faltings).

** Bardziej szczegółowe informacje po angielsku można znaleźć na stronach internetowych http://www.math.unm.edu/~galicki.